

Ramund Hin Unge

Týr

Ramund var sig en bedre mand
om han havde bedre kléder
Dronningen gav hannem kléder píl stand
af blígarn, bast og léder
"Síðant vil jeg ikke ha," sagde Ramund.
"Síðant stír mig ikke bra," sagde Ramund hin unge

Ramund gik sig ved salten sřstrand
der sí han syv jétter stande
"Tager jeg Ramund píl min mindste hínd
og kaster ham langt fra lande"
"Det gřr ikke ene du," sagde Ramund
"I mí komme alle syv," sagde Ramund hin unge

Ramund tog til sit dyre svérd
det han kaldte dymlingen rřde
Hug han de jétter syv med en férd
at blodet randt dennem til dřde
"Der ligger alle syv," sagde Ramund
"Alt stír jeg her endnu," sagde Ramund hin unge

Kejseren ud af vinduet sí
med angst og sorrigfuld mine
"Hvo er den mand, i gírden mon stí
og der sí hćsselig grine?
"Det er mig, jeg har lyst," sagde Ramund
"Med dig at vov' en dyst," sagde Ramund hin unge

Ramund tog til sin store kniv
den han kaldte dymlingen dyre
Skilte han kejseren ved hans liv
at hovedet flřj femten mile
"Jeg mente den ej bed," sagde Ramund
"Dog rinder blodet ned," sagde Ramund hin unge